

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2240

гр. София, 10.05.2012 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в
закрито заседание на 10.05.2012 г. в следния състав:**

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Полина Якимова

като разгледа дело номер **783** по описа за **2012** година докладвано от
съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 166, ал. 3 АПК.

С влязло в сила на 20.03.2012 г. определение по настоящето дело е оставено без
уважение искането на жалобподателя да бъде спряно изпълнението на оспорения акт.

В съдебно заседание на 19.04.2012 г. М. го заявява повторно по съображения, че от
действието на заповед № 135831/ 16.01.2007 г. за него и семейството настъпват и ще
настъпят нови значителни и трудно поправими вреди. Подателят му сочи, че
необосновано му се възлага в тежест да установи отрицателния факт, че в семейството
му няма друг правоспособен водач. Счита за ноторно известни обстоятелства
различията в начина, по който се обслужват ежедневните битови, социални, здравни и
други потребности в населено място на 20 км от С. с тези от по - урбанизираните
територии на столицата и затрудненията от разположението на институциите в града.

Становище от ответника по направеното искане не е постъпило.

Съгласно чл. 172, ал. 5 ЗДвП обжалването на заповедите за прилагане на принудителни
административни мерки не спира изпълнението им освен ако съдът не разпореди друго.
Когато законът разпорежда предварителното изпълнение на определена категория
актове, той презумира съществуването на една, повече или всички предпоставки по чл.
60 АПК. Същевременно презумпцията по чл.172, ал. 5 ЗДвП за наличието на условия,
обосноваващи предварителното изпълнение на административния акт, не е необорима.
Специалният закон не предвижда основания за спиране изпълнението на визираните в
чл. 172, ал. 5 ЗДвП заповеди, за които е дерогирал суспензивния ефект на жалбата,
поради което по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 4 ЗДвП се прилага
правилото на чл. 60 АПК за общите основания за допускане на предварителното
изпълнение.

За да бъде спряно допуснатото по силата на закона предварително изпълнение в тежест
на жалбоподателя е да заяви и докаже липсата на предпоставките по чл. 60, ал. 1 АПК,
както и вида и вероятността за настъпване на твърдените от него вреди от

изпълнението му, за да се прецени дали са значителни като основание за спирането му. В разглеждания случай се поддържа засягане на правото на жалбоподателя да се придвижва като лично управлява МПС и че управлението на МПС от него е единственият начин да се задоволят ежедневните потребности в бита и професията му предвид отдалечеността на жилището му /в [населено място]/ от централната част на столицата, където са разположени голяма част от институциите. Така посочените неудобства не обуславят значително засягане на жалбоподателя и не са от естество да променят извода, че незабавното изпълнение на заповедта е в обществен интерес, на който не се противопоставя друг приоритет със същата степен на значимост.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ заявеното в съдебно заседание на 19.04.2012 г. искане на М. Н. М. за спиране на изпълнението на заповед № 135831/ 16.01.2007 г., издадена от началник отдел „Пътна полиция” – СДВР

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС в 7 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия – докладчик: